

ACCIO

Badalona, 22 d'Octubre de 1932

ANY XIV

SETMANARI D'ESQUERRA REPUBLICANA

PORTANTVEU DEL CENTRE REPUBLICÀ CATALÀ

Redacció i Administració: Francesc Layret, 21

NÚM. 599

REFLEXIONS

Evidentment, la propera jornada electoral que ha d'eleger el parlament de Catalunya constitueix la preocupació de l'opinió pública ciutadana i es pot dir que l'atenció de tots els sectors polítics catalans i dels demés pobles Ibèrics està reconcentrada en la gesta del nostre poble, que ha d'ésser expressió dels ideals i sentiments que professa.

Es indubtable que el futur parlament dels catalans estarà nodrit en totalitat dels partits polítics, dels quals l'ideari bàsic és netament catalanista. Això ja és per descomptat i quasi bé ja no figura com a tema de discussió ni és motiu de divergències de criteri. L'atenció general pels resultats d'aquesta lluita radiquen sobre les proporcions favorables que prengui el caire de la voluntat sobirana del poble en vers els diferents partits que es disputen l'hegemonia del govern de Catalunya.

Cal tenir present que representa un factor importantíssim, per un costat, el fet de que el poble català sigui el primer en rompre el foc, per mitjà de les urnes, i donar la sensació de fins on correspon i aprova l'obra transformadora de la República, i cal remarcar també, que ho hem de fer en els precisos moments que un deure de gratitud ineludible ens obliga a tots els catalans restar agraïts als homes del parlament espanyol que encarnen i representen els sentiments ideològics dels governants actuals que han portat a la pràctica aquesta obra legislativa.

Però hi ha un altre aspecte d'ordre interior que, pot tenir alguna inevitable influència en les eleccions del dia 20 de novembre, i que preocupa fonament als dirigents de les dretes catalanes per les conseqüències que els sembla podria donar favorables a la reconquesta del predomini pels partits conservadors reaccionaris. Interessa extraordinàriament als partits de dreta que en les properes eleccions es posi de manifest la influència i el prestigi que l'Esquerra Republicana de Catalunya exerceix sobre les masses obreres catalanes.

Dintre els organismes dretistes hi existeixen diferències que per bé que no comprometen la unió i disciplina de les mateixes, es manifesten en la intimitat i més o menys surten a la superfície. Hi han raons poderoses i fonamentals que fan mirar les coses als qui els domina l'instint de conservació, d'una manera

i als qui els mou l'afany i l'ambició del predomini, d'un altra.

Si les esquerres, pensen els uns, conserven el prestigi sobre les masses obreres catalanes i en les properes eleccions aquestes ratifiquen la confiança al partit d'Esquerra Republicana de Catalunya, és prova de que l'extremisme obrerista preconitzador de les tàctiques anarco-sindicalistes, va a la decadència. Si els dirigents actuals de l'extremisme obrerista, pensen els altres, no són escoltats i els obrers catalans segueixen incorporats al moviment polític d'esquerra de renovació pública, som gent a l'aigua i estem condemnats eternament al fracàs.

Es possible que en aquests moments aquell "seny" que representa la consigna de les dretes catalanes, s'el disputin entre ells i sigui motiu de divergències. Nosaltres creiem, però, que aquesta vegada el "seny" s'imposarà, i és per això que en els recents escrits del senyor Cambó i volem veure com una veu contemporitzadora per a calmar els nervis dels espantadits i per a posar a tó als ambiciosos.

I és que en Cambó, l'home preferit per la burgesia catalana en les passades i engunioses dades de tragèdia i convulsió social per a donar concells i diagnòstics, avui es troba presoner dels seus propis vaticinis. La realitat li demostra que el qui ha fet aquell "miracle" que ell preconitzava, de acoblar els grans sectors proletaris de Catalunya, incorporant-los a l'obra d'educació política i de catalanització, subtraient-los de l'inactivitat tenebrosa, ha estat l'esquerra Republicana de Catalunya.

La jornada electoral del 20 del pròxim mes de novembre, com a expressió sobirana de la voluntat d'un poble, ha de tenir derivacions importantíssimes en la política general d'Espanya. Nosaltres, que en diverses ocasions hem vist congregat a tot el poble en desbordaments d'entusiasme i d'adhessió a la República i els homes que la governen, ja tenim per descomptat que el poble de Catalunya parlarà en les urnes com ho ha fet al carrer. El que ens interessa en l'ordre interior de casa nostra és la influència que els resultats de la propera lluita pot reportar a l'ànim dels partits i homes de dreta que encara no s'han adonat de les raons i exigències de l'hora històrica que vivim.

Jordi Sincer.

CINEMA VICTORIA

Diuenge 23 Octubre 1932
Tarda i Nit

LA TOSCA
o el tirano de Roma

CINEMA NOU

Dies 22 i 23 Octubre de 1932

Carne de cabaret
en espanyol

HERMANOS

Reportatge sonor
de l'Estatut de Catalunya

Teatre Guimerà-Picardó Cinema

Dies 22 i 23 Octubre de 1932

CARCELERAS

La llamada secreta

Mas difícil todavía

Gráficos Paramount

CINEMA ZORRILLA

Dies 22 i 23 Octubre 1932

A través del amazonas

Noches de cabaret

Actualidades

DIBUIXOS ANIMATS